

Bergensalliansen

Styringsgruppen Brannsamarbeid i Bergensregion.

Terje Søviknes Ordfører Os Kommune	tes@os-ho.kommune.no
Øyvind H. Oddekalv Ordfører Meland Kommune	oyvind.oddekalv@meland.kommune.no
Hans Erik Ringkjøb Ordfører Voss Kommune	hans.erik.ringkjob@voss.kommune.no
Kari-Anne Landro Ordfører Sund Kommune	kari.a.landro@sund.kommune.no
Harald Schjelderup Byrådsleder Bergen Kommune	harald.schjelderup@bergen.kommune.no

Fagforbundet/mindretallets merknader til sluttrapport for prosjekt «Brannsamarbeid i bergensregionen» initiert av Bergensalliansen.

Mindretallet er positive til å utvikle et samarbeid i området som 110 Hordaland dekker.

Men mindretallet vil påpeke en del forhold vi mener gir noen utfordringer. Utfordringene er, etter mindretallet oppfattelse, ikke fremlagt i den bredden som kanskje de enkelte emne fortjener. Dette kan, etter mindretallet syn, før til at beslutningstagere ikke får den nyanserte, nøytrale og viktige informasjon som vil sikre en tilstrekkelig bred og bedre behandling.

Flere av områdene som ønskes etablert i samarbeidet er alt dekket av lov og forskrift, og slik mindretallet opplever det, fungerer dette i dag.

Brann- og redningsberedskap og Bistand

Bistand mellom kommuner er i dag dekket av «Lov om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver» (brann- og eksplosjonsvernloven).

§ 15. Samarbeid mellom kommuner kap.3

Brannvesenet i enhver kommune skal etter anmodning fra innsatsleder på skadestedet yte hjelpeinnsats ved brann, eksplosjon og annen ulykke i andre kommuner så langt det er mulig under hensyn til egen beredskap.

Når prosjektet legger opptil at det skal bli en større forskjell på kommuner som er med i samarbeidet og kommuner som ikke er med når det gjelder bistand, så kan dette legge føringer og begrensninger på ansatte i branntjeneste.

Prosjektet til Bergensalliansen ble etablert for å kartlegge mulighetene for et bedre samarbeid mellom de ulike brannvesena i fylket. Dette er det helt klare målet for prosjektet. Mindretallet ser nå klart kontur av en modell som vi mener utfordrer dette prinsippet.

Prosjektet legger opp til en markert forskjellsbehandling på de som er med inn i samarbeidet og de som ønsker å stå utenfor. Ved bistand (aksjoner) mellom kommuner i dag er det ulik praksis på hvordan en økonomisk løser dette. I dag er det opp til de enkelte kommuner om en ønsker å ta betalt for bistand eller ikke. De fleste avtalene mellom kommunene i dag er basert på at det enkelte brannvesen tar sine kostnader. Dette er enighet som er basert på godt samarbeid og erfaring med at dette utjevner seg over tid. Tallet for bistand mellom brannvesen i region er på ca. 1 % av totalt antall oppdrag i året, der største del av bistand blir gitt fra mindre brannvesen til større.

Forslaget som er kommet opp nå er at kommunene som er med i samarbeidet ikke skal sende regning fra en kommune i samarbeidet til en annen kommune i samarbeidet. Det kostnadsbilde skal være løst i tilskuddsordningen i samarbeidet. Hvis en kommune velger å stå på utsiden av samarbeidet skal det sendes regning på bistanden. Dette vil kunne føre til svært uheldig vurderinger/situasjon for brannbefal som har ansvaret for å tilkalle/be om nok ressurser til å håndtere en hendelse. Da vil mulige kostnader bli et av flere vurderingskriterier som styrer proaktiv tankegang, nok resurser tidlig og heller avbestille, til at vurdering blir utsatt til en har totalt bilde over situasjon og kostnaden kan forsvares i ettertid.

En annen problemstilling er at hvem skal ta kostnaden i de tilfeller 110 Hordaland, varsler resurser som et brannbefal i en kommune ikke har gitt ordre om, eller vil avvente med å kalle ut.

Det er også bekymringsfullt at deler av prosjektgruppen mener at KS sine satser (*B-rundskriv nr.: 2/2015 Dokument nr.: 12/00054-2*) for bistand ikke kan legges til grunn for fakturering mellom kommuner som er med i samarbeide og kommuner som står på utsiden. Men at prisen pr. del i bistand skal vesentlig opp. En eventuell kostnad/pris på bistand er heller ikke drøftet i framlegget til sluttrapport, noe som burde vært gjort for å få et komplett bilde for beslutningstagerne.

Slik mindretallet ser det vil denne måten å samarbeid på, føre til et økt press på ansatte i brannvesen som ikke er tilsluttet samarbeidet, og således ikke oppfylle intensjonen om bistand i loven. En vil også kunne hevde at det vil føre til svekket beredskap for deler av innbyggerne som alle regions kommuner er satt til å utøve og trygge.

Når det gjelder omtalen av behov for spesialkompetanse og -utstyr er mindretallet helt på linje med flertallet. At slike kapasiteter må lokaliseres der behovet er størst og risikoen mest fremtredende. Det er dog mindretallets bekymring at ved slik etablering vil økonomi og evnen til hvert enkelt brannvesen bli styrende. Faremomentet her er at tjenesten ikke blir etablert desentralisert, for slik økonomien i samarbeidet er lagt opp, vil ikke et brannvesen som tar på seg eller burde være en naturlig plassering, få kompensasjon fullt ut for å ha en slik tjeneste. Dette kan føre til at kompetanse i mindre brannvesen blir prioritert ned på viktig områder for at samarbeidet skal ta seg av det. Vi er også bekymret for at kommuner ikke vil øke brannbudsjettet i mindre kommuner for å ta på seg slike oppgaver, og resultatet vil bli nedbygging av lokal beredskap.

Nødmeldingstjeneste 110

§ 16. Nødalarmingsentral

Sentral tilsynsmyndighet kan pålegge en kommune å etablere en nødalarmingsentral for mottak av meldinger om branner og andre ulykker innen en fastsatt region som kan omfatte flere kommuner. De kommuner som omfattes av den fastsatte regionen plikter å knytte seg til nødalarmingsentralen og med grunnlag i avtale bære sin andel av kostnadene ved etablering og drift av sentralen.

Det er bekymringsfullt at prosjektet legger opptil endringer i finansieringen av 110 sentralen. Det må stilles spørsmål til om finansieringen, slik prosjektet legger opp til, vil gi større kostnader for de kommunene som står på utsiden av samarbeidet, en de som er med og betaler tilskudd til

samarbeidet. Er dette iht. intensjon i loven og er det lovlig å differensierer mellom deltagere i et samarbeid som er pålagt av sentrale myndigheter. Differensiering av 110 er det i dag, men spørsmålet er om en kan differensiere i/utenfor samarbeidet.

Er det behov for å se på finansieringen av 110 Hordaland så er dette ikke en del av mandatet til prosjektet, slik vi ser på det. Mindretallet stiller spørsmål om styret i 110 Hordaland og brukerutvalget er involvert i prosessen. Det bør som et minimum foreligge uttalelse fra disse organene før politisk behandling.

Denne måten å foreslå finansiering av 110 sentralen på, ser ut til å spille på ren økonomi og ikke faglige vurderinger. Er kommunene ikke interessert i å være med på samarbeidsprosjektet/tilskuddsordningen så skal alt bli dyrere.

Styringsgruppen bør som et minimum få vurdert lovligheten av å blande sammen 110 finansiering inn i finansieringen av et samarbeid som skissert i rapport, og som ikke er lovpålagt.

Materiell og anskaffelser

Det finnes i dag etablerte innkjøps samarbeid i regionen. Vi stiller oss undrende til at slike samarbeider ikke er tatt tydeligere opp i rapporten. Kan slike etablerte samarbeider ta oppi seg behovene som brannvesenet har for å samkjøre innkjøp, med økonomi og tilgjengelighet som drivende faktorer?

Når det gjelder tung innkjøp av utstyr, bør en også stille seg spørsmål om dette blir løst på en god måte slik prosjektet skisserer. Det er et svært forskjellig behov for innkjøp av tyngre materiell i alle kommuner, noe har årlige innkjøp mens andre har kanskje intervaller på opp mot 15-20/30 år mellom hver gang en gjennomfører innkjøp av en viss størrelse. Noen stemmer vi derfor hevde at et samarbeid er spesielt viktig for de som har lengst horisont på sine innkjøp. Det kan være riktig, men med fremtidens oppbygging av beredskap der det skal tas større utgangspunkt i ROS-analyser, vil standardisering ikke være veien å gå. Mindretallet ser det som en bedre løsning å se på muligheten i en utvidelse av eksisterende avtaler i region for å sikre slike volumrabatter.

Mindretallet forventer også at kommunene i dag har innkjøpskompetanse når det gjelder offentlige anskaffelser etter gjelden regelverk. Slik at prosessene rundt innkjøp er ivaretatt selv om brannutsyr er et spesialfelt.

Standardisering av utstyr og materiell er i rapporten pekt på som viktig. En del standardisering vil etter mindretallets mening kunne i noen tilfeller heve beredskapen. Men når en tar innover seg at det er 1% bistand, som ytes, så vil den operativ effekt være minimal. Økonomi kan få positive bidrag med en standardisering, men her må det veis opp mot behov i den enkelte kommune. Store-, mellomstore- og små kommuner vil ha forskjellig behov, som kan bli en utfordring i standardisering av utstyr og materiell. Her vil også avstander til neste komplimenterende stasjon være viktig.

Mindretallet stiller seg også undrende til at innsparingspotensialet ikke utredet tilstrekkelig.

Kompetanseutvikling

Mindretallet er enig med at å opprettholde og utvikle kompetansen til ansatte i brannvesenet er en viktig oppgave. Den er med å sikre et best mulig beredskapsnivå ute i hver enkelt kommune. Mindretallet kan ikke se at et stort regionalt senter kommer til å løse alle utfordringer med kompetanse men vil være et svært viktig bidrag. Det vil bli utfordringer å kunne frigi mannskaper til reise og opphold uten om egen kommune, det er spesielt en utfordring i de kommunene som ikke har døgn kasernerte mannskaper, men som har sin beredskap i hovedsak tuftet på deltidsstillinger. Dette vil gjelde fri fra annen jobb og lønnskostnader. Reise tid vil her bli en ny kostnadsdriver for ytterkantene. Kost-nytteeffekt i dette punktet hvis det er tenkt en sentral plassering, bli størst for sentral brannvesen i regionen.

Mindretallet er sterkt bekymret for at økonomien i et regionalkompetansesenter ikke er utgreid i prosjektet i det hele (ikke i gruppens mandat). Slik mindretallet oppfatter det, er kostnaden til et slikt senter ikke innbakt i tilskuddsordningen i et samarbeid.

At det forventes av prosjektet at kommunene, ved å inngå i samarbeidet, også forplikter seg til å delta i kostnader med et slikt senter, ser mindretallet på som underlig. Det vil kunne føre til stor «innhugg» i brannvesenet budsjetter i hver enkelt kommune. Kompetansesenteret vil være den største kostnadsdriveren i samarbeidet.

Dette betyr ikke at mindretallet ikke ser viktigheten av å utrede saken nærmere, men er tvilende til at det går igjennom som en del av prosjektet og dermed øker forventingen til at kommunene også må tilslutte seg dette på sikt.

Økonomi

Mindretallet er undrende til at et slikt stort prosjekt ikke får tallene og grunnlaget for beregningene kvalitetssikret av tredjepart.

Et stort prosjekt som dette vil gi økonomiske konsekvenser inn i den enkelte kommuneøkonomien og bør med størst mulig presisjon forespeile de reelle kostnadene et slikt prosjekt vil medføre. Det kan se ut som om det er for stor grad av usikkerhet rund de faktiske kostnadene.

Mindretallet er også bekymret for om økte kostnader med å tre inn i samarbeidet vil bli kompensert på det stedlig brannvesenet sitt budsjett. Hvis så ikke skjer, vil det slik mindretallet ser det, føre til nedbygging av annen aktivitet i hvert brannvesen. Det igjen vil gå utover beredskapsnivået i hver enkelt kommune.

Når det gjelder «sammenblanding» av økonomien i 110 sentralen – IUA og samarbeidet viser vi til punktet om det i dette dokumentet. Vi er svært usikker på lovlighet og effekt av dette og om styrene i IUA og 110 er involvert i tilstrekkelig grad.

Et spørsmål som ikke er drøftet i rapporten er hvordan dagens samarbeid mellom kommune skal eller kan videreføres. Vil inntreden i samarbeidsprosjektet fra en kommune føre til at den blir pålagt å fakturere for bistand iht. til det prosjektet ønsker. Det kan føre til svekket samarbeid over grenser som ikke er med i samarbeidet, og vil således kunne få en negativ effekt på regional beredskap.

Et punkt i økonomi delen tar for seg tildeling av regional oppgaver.

Vest brann- og redningsregion skal basere den faglige utviklingen på personell tilknyttet det enkelte brannvesen. De største fagmiljøene må påregne et større bidrag med kompetanse og kapasitet enn de mindre. På den måten kan det utvikles spesialkompetanse/spesialistmiljøer som blir tilgjengelig for de mindre kommunene, samtidig som de større kommunene kan opprettholde/utvikle ønsket spesialkompetanse. Den økonomiske modellen som foreslås lagt til grunn for kostnadsdeling gjenspeiler dette forholdet.

Tildeling av regionale oppgaver vil i utgangspunktet tillegges kommuner / brannstasjoner som har forutsetning for å løse den tildelte funksjonen.

Mindretallet er bekymret for at intensjon om å spre kompetanseheving ut til alle brannvesen blir begrenset av en slik formulering. Når det legges til grunn at et regionalt ansvar ikke skal føre til økt bemanning hos de som skal utføre det, er bekymringen for at det legges til rette for økt kompetanse i store – og deler av de mellomstore brannvesen og at de små og deler av mellomstore kan bli begrenset av en slik tankegang.

Det legges til grunn at et regionalt ansvar ikke skal medføre behov for økt bemanning hos kommunene som tildeles slike oppgaver. Et eventuelt produksjonstap vil i hovedsak bli kompensert ved at andre kommuner / brannstasjoner bidrar tilsvarende på andre fagfelt. I utgangspunktet vil en regional rolle bety at fagmiljøene gis mulighet til å utvikle / opprettholde en kompetanse som allerede er viktig for den lokale beredskapen / tjenesteproduksjonen. De faglige synergieffektene er representert ved økt mengdetrening / oppgavemengde og påfølgende erfarings- / kompetanseutvikling. Dersom en kommune tillegges oppgaver utover den kompetanse og kapasitet det lokale risikobildet representerer, er det naturlig at dette kompenseres.

Kompensasjon i slike tilfeller kan påføre samarbeidet varige kostnader som må dekkes inn over tilskuddsordningen.

Dato: 16 sep.2016

Sigvald Kvinge
Brannsjef i

Gulen og Masfjorden Brann og Redning

Ståle J Hauge
Fagforbundet

Fylkesmannen i Hordaland

Saksbehandler, innvalgstelefon
Arve Meidell, 55 57 21 10

Vår dato
02.01.2017
Deres dato
22.12.2016

Vår referanse
2016/16414 350
Deres referanse

Bergensalliansen

Rapport - Brannsamarbeid i Bergensregionen

Vi viser til Bergensalliansens brev av 21.12.2016 med forespørsel om tilbakemelding innen 23.01.2017 på ovennevnte rapport.

Fylkesmannen i Hordaland har bidratt med skjønnsmidler til dette arbeidet og er glad for den rapporten som nå foreligger. Slik vi ser det, vil innbyggerne i Hordaland høste betydelige fordeler av et formalisert samarbeid innen brann- og redningstjenesten i fylket i form av større og mer slagkraftige enheter med mer spisskompetanse. Ikke minst vil sterkere tilknytning til større kompetansemiljøer kunne være et positivt bidrag for mange mindre brann- og redningsvesen. Samtidig beholder man med den foreslåtte samarbeidsmodellen den lokale tilstedeværelsen og lokalkunnskapen, noe som er viktig for innbyggernes både reelle og opplevde trygghet.

Vi ser derfor frem til å følge det videre arbeidet og håper rapportens konklusjoner blir tatt til følge og fulgt opp gjennom nødvendige kommunale vedtak.

Med hilsen

Rune Fjeld
assisterende fylkesmann

Arve Meidell
fylkesberedskapssjef

Brevet er godkjent elektronisk og har derfor ingen underskrift.

Innspill fra Regionrådet i Nordhordland til møte 11. januar 2017 fra rådmann Ørjan Raknes Forthun (Lindås kommune)

Regionrådet i Nordhordland har satt ned en arbeidsgruppe som skal legge til rette for høringsinnspill.

Organisering som §27 samarbeid.

Vi forstår at dette var en rammebetingelse for utvalget som arbeidet med dette. Vi er ikke komfortabel med hvor denne beslutningen er tatt. Vi mener at valg av organisering burde vært utsatt til innholdet i samarbeidet var klart. § 27 er etter min mening godt egnet for 110-sentralen, ok for IUA, men usikker på om det er riktig for dette samarbeidet.

Etablering av fagutvalg og faglige nettverk

Det er mange ulike nettverk i Nordhordland. Mange av disse er tunge å drive. Det viser seg at jo flere kommuner som er involvert jo tyngre blir det. Her må det være en klar plan for hvordan men skal få til spredning av faglig spisskompetanse fra brannvesenene med utvidet ansvar til alle de 31 andre.

Etablering av regional ELS-stab og lederstøtteordning

Det går ikke klart frem av utredningen hva som er tenkt myndighet for regional ELS-stab og hvordan arbeidsdeling ift lokale brannvesen blir.

Utarbeidelse av overordnet plandokument basert på regionens risikobilde

Dette virker i utgangspunktet fornuftig. Det er likevel et spørsmål om i hvilken grad er dette bindende for kommunene? Kan et slik overordnet dokument implisitt gi føringer for krav til økt beredskap i en kommune uten at kommunen styrer dette selv.

Felles kvalitetsstandarder

Dette virker i utgangspunktet fornuftig. Det er likevel et spørsmål om i hvilken grad er dette bindende for kommunene? Kan slike overordnede kvalitetsstandarder implisitt gi føringer for krav til økt bemanning/høyere krav til utstyr i en kommune uten at kommunen styrer dette selv.

Fordeling av økonomiske tilskudd

Det er lagt opp til at de kommunale brannvesenene i utgangspunktet ikke skal få økonomisk støtte for spesialoppgaver som blir tildelt. I noen spesielle tilfeller er det åpnet for mulighet for å gi tilskudd. Hvordan skal dette håndteres uten at det skaper store diskusjoner mellom det enkelte brannvesen, kommune og samarbeidet. Det enkelte kommune vil oppleve gjennom organiseringen at dette er utenfor kommunen sin egen kontroll.

Organisering

Hvert enkelt kommunestyret har liten direkte formell innflytelse på samarbeidet. (Innmelding, vedtekter og repr. til årsmøtet.) Om ikke alle kommunestyrene er bevisst på hva de gjør ifm valg kan en ende opp med representanter til årsmøte som ikke har en tett nok forankring i eget kommunestyre/formannskap. Brann- og redning har et mye større politisk element og kan derfor ikke sammenlignes med 110-sentral og IUA. Det står i utredningen at årsmøtet skal «Innstille til kommunestyret/bystyret i saker som krever beslutning utover årsmøtets vedtakskompetanse» uten at det går klart frem hvilke saker dette kan være.

Økonomi

I vedtektene i §15 står der:

a) Tilskudd fra deltakerkommunene

3. Budsjett for kommende driftsår fastsettes av årsmøtet under hensyn til den aktivitet som blir vedtatt for driftsåret.

Om årsmøtet har større lojalitet til det brannfaglige enn til den enkelte kommune sin økonomi, kan kostnadsveksten bli stor.

Hvordan kan man sikre at kostnadene til samarbeidet ikke vokser mer enn de totale rammene for kommunene?

Brannsamarbeid i Bergensregionen

NITO sendte brev til Bergensalliansen 7. mars 2015 vedrørende trepartssamarbeid, der vi tok opp at tillitsvalgte bør tas med i prosessen når en skal vurdere sammenslåing/samarbeid for brannvesen i regionen. I etterkant av dette ble NITO sammen med andre organisasjoner invitert på et felles informasjonsmøte torsdag 27. august 2015.

Det ble her gitt informasjon om hva som hadde skjedd, og den videre prosessen. Fagorganisasjonene ble etter dette invitert til å være med på den videre prosessen.

NITO oppfordret tidlig Bergensalliansen om viktigheten av at også ordførerne i den enkelte kommune tok tillitsvalgte med på råd. Vi har inntrykk av at det er litt ulikt hvordan/om dette har foregått i de ulike kommuner.

Det ble den 19. februar 2016 gjennomført et oppstartsmøte mellom de respektive kommuner, brannsjefer og tillitsvalgte, hvor det ble satt ned en del arbeidsgrupper.

NITO ble i utgangspunktet forespeilet en plass i prosjektgruppen, noe vi ikke fikk. Vi ble derimot tildelt en plass i arbeidsgruppe for Brannforebyggende arbeid. NITO har dermed hatt muligheten til å se på arbeidstakers rettigheter og ivaretagelse i det arbeidet som har foregått i denne gruppen, men kan vanskelig uttale seg om de andre gruppene. I denne gruppen er arbeidstakerne ivaretatt.

I august 2016 ble det igjen gjennomført fellessamling for alle gruppene- hvor arbeidet i de ulike gruppene ble gjennomgått. Rapporten ble ferdigskrevet – og den ble sendt på uttale.

NITO ser at det er mye som kan hentes i form av samarbeid, men er usikker på om dette bør skje i form av et §27 samarbeid slik mandatet til gruppen tilsier. Ny kommunelov foreslår nå at §27 ikke videreføres i den form den nå foreligger.

I rapporten som foreligger – vil tillitsvalgte ha møterett uten tale- eller forslagsrett, noe vi stiller oss undrende til, og i lukkede møter kan man kun møte i saker som direkte angår arbeidstakere med mindre styret tillater noe annet. NITO mener arbeidstakerorganisasjonene bør ha talerett i saker som berører arbeidstakerne.

NITO har mottatt innspill fra brannsjefene i Hordaland om at de er positiv til samarbeid på regionsbasis, men at ikke alle ser behovet for en så stor omlegging som fremgår i rapporten.

Trude Bjørkaas
NITO kommune Hordaland

Einar Gunnarsen Ferré
Leder NITO Kommune Hordaland

Dokumentet er signert elektronisk

Fra: Taule, Richard
Sendt: 25. januar 2017 10:45
Til: Postmottak byrådsleders avdeling
Emne: VS: Innspill til mulig brannsamarbeid i bergensregionen

Til føring på: 201532527 Bergensalliansen 2015-2019

Richard

Fra: Morten Sickel [<mailto:Morten.Sickel@nrpa.no>]
Sendt: 24. januar 2017 12:45
Til: Taule, Richard
Kopi: Arkiv; Monica Dobbertin
Emne: Innspill til mulig brannsamarbeid i bergensregionen

Vår ref: 17/00022

Jeg viser til brev av 3. januar 2017 «Innspill til mulig brannsamarbeid i bergensregionen» og beklager et litt sent svar.

Statens strålevern mener at forslaget om å samle det regional brann- og redningsarbeidet, 110-sentralen og den akutte forurensningsberedskapen i en og samme organisasjon vil være konstruktivt sett på hendelser innen våre områder (R og N). Det vil sikre større fagmiljøer og gjøre det lettere for oss å bistå med opplæring og under eventuell håndtering. Dette forslaget er også i henhold til det som er foreslått i Felles rapport fra JBD, HOD og FD om Nasjonal strategi for CBRNE beredskap 2016-2020.

Med vennlig hilsen

Morten Sickel
Seniorrådgiver
Seksjon beredskap

Bergen 19/1-2017

Innspill til mulig brannsam arbeid i bergensregionen

Vi viser til e-post av 21. desember 2016 og informasjonsmøte den 18. januar 2017.

Når det gjelder innspill til selve rapporten viser vi til Fagforbundet/mindretallets merknad datert 16. september 2016 som vedlegges.

Spesielt ber vi at det sees på dette med økonomi og eventuelle usikkerheter rundt dette. Blir ikke økte kostnader med å tre inn i samarbeidet kompensert kan det i verste fall føre til redusert beredskapsnivå. Vårt forslag om å få tall og grunnlag for beregninger kvalitetssikret av en tredjepart bør vurderes, og den usikkerhet og de spørsmålene som vi vet diskuteres ute blant brannpersonell kan bli besvart før kommunestyrene fatter en avgjørelse.

Når det gjelder våre merknader rundt kostnader for de kommuner som velger å stå utenfor et slikt samarbeid, så håper vi at man viser den romslighet og raushet som et regionalt samarbeid bygger på, ikke minst med tanke på fremtidige samarbeid.

I tillegg har vi en merknad til de foreslåtte vedtektene. Når det gjelder årsmøte og styremøte så er det foreslått at tillitsvalgte skal ha møterett uten tale- og forslagsrett, og at man i lukkede møter kun kan møte i saker som direkte angår arbeidstakere, med mindre styret tillater noe annet. Fagforbundet mener at tillitsvalgte må som minimum få møte med talerett på disse møtene. Når det gjelder dette med lukkede møter så bør man heller få inn at møtene aktivt må vedta at tillitsvalgte ikke skal være tilstede. På den måten slipper man diskusjoner rundt hva som direkte angår arbeidstakere.

Fagforbundet tar det som en selvfølge at man i prosessene fram mot kommunestyrebehandlingen gjennomfører drøftingsmøter i henhold til Hovedavtalen i den enkelte kommune før kommunestyrene behandler sakene.

Prosessene i denne saken viser med tydelighet at Bergensalliansen bør åpne opp for at representanter fra arbeidstakerne blir invitert med på møtene i Bergensalliansen. I dette prosjektet ble vi involvert høsten 2015 etter en henvendelse fra NITO våren 2015. Vi har tidligere påpekt at dette etter vårt syn var et brudd på hovedavtalen. For å hindre dette i fremtiden så kan ansatterepresentasjon være en mulighet.

Med hilsen

Ørjan Myrmel
Fylkesleder Fagforbundet Hordaland

KYSTVERKET

Hovedkontoret

Bergensalliansen, Bergen kommune
Postboks 7700
5020 BERGEN

Deres ref.: Vår ref.: Arkiv nr.: Saksbehandler: Dato:
2017/115-2 2017/115-2 Åsmund Berg Nilsen 19.01.2017

Innspill til mulig brannsamarbeid i bergensregionen - svar fra Kystverket

Kystverket viser til mottatt brev fra *Bergensalliansen*, datert 3. januar 2017. Brevet gir en kort informasjon om de siste aktiviteter i regi av prosjekt *Brannsamarbeid i bergensregionen* og refererer videre til anbefaling og innstilling i nylig utarbeidet rapport, *Brannsamarbeid i bergensregionen*. For det videre arbeidet er Kystverket forespurt om å vurdere forslaget om å samle det regionale brann- og redningsarbeidet, 110-sentralen og den akutte forurensningsberedskapen (IUA) i én og samme organisasjon. Det er ønsket en tilbakemelding på både rapportens innhold og initiativet om et samarbeid.

Tilgjengelig tid har ikke tillatt noe dypdykk i det omfattende arbeidet som det i henvendelsen vises til. Kystverket vil allikevel, på generelt grunnlag, berømme alt initiativ om økt samarbeid. Det er også en stor styrke der ulike beredskapsaktører harmoniserer sine administrative grenser. Det å samle beredskapsaktører i en felles organisasjon legger blant annet til rette for økt kompetansetilførsel, enhetlig organisering samt bedret mulighet for forsterkinger og økt kapasitet ved håndtering av uønskede hendelser som krever større øyeblikkskapasitet eller utholdenhet enn egen organisasjon/enhet innehar. Økt samarbeid legger ikke bare til rette for økt operativ evne når en uønsket hendelse inntreffer men legger også til rette for økt kunnskap og bedret grunnlag i det viktige forebyggende arbeidet. Økt kunnskap og kapasitet gir grunnlag for bedret risikoerkjennelse og gjennomføringsevne.

Kystverket mener videre det er en styrke at den gode erfaring de ulike aktørene i den nasjonale beredskapen mot akutt forurensning har med IUA-organisering bringes videre. Eksempelvis her i arbeidet med brannsamarbeid i bergensregionen.

Kystverket forutsetter at de foreslåtte endringer ikke svekker kommunenes evne, via sitt IUA, til å ivareta sine plikter med å bistå Kystverket under statlige aksjoner, ref Kystverkets samordningsansvar, forurensningsloven § 43, 3. ledd

Vurderinger av hvorvidt den foreslåtte samling av de ulike aktører i en og samme organisasjon med foreslåtte endringer av vedtekter og formelle reguleringer er innenfor dagens lov og forskriftskrav er ikke innenfor kystverkets myndighetsområde.

Beredskapsavdeling

Sentral postadresse:	Kystverket Postboks 1502 6025 ÅLESUND	Telefon:	+47 07847	Internett:	www.kystverket.no
				E-post:	post@kystverket.no
For besøksadresse se	www.kystverket.no	Bankgiro:	7694 05 06766	Org.nr.:	NO 874 783 242

Brev, sakskorrespondanse og e-post bes adressert til Kystverket, ikke til avdeling eller enkeltperson

Miljødirektoratet som kravstiller og tilsynsmyndighet for den kommunale og interkommunale beredskap mot akutt forurensning er rette myndighet for dette. Siden det i mottatt henvendelse ikke fremkommer om Miljødirektoratet har fått tilsendt rapporten for deres innspill og eventuelle avklaringer settes de av den grunn på som kopiadressat på dette svarbrevet.

Med hilsen

Johan Marius Ly
beredskapsdirektør

Åsmund Berg Nilsen
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent

Eksterne kopimottakere:
Miljødirektoratet

Vedlegg:

Bergensalliansen

Tilbakemelding på rapport "Brannsamarbeid i bergensregionen - en tryggere hverdag" og initiativet om et samarbeid

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) viser til tidligere korrespondanse, senest brev av 21.12.2016 fra Bergensalliansen der det ønskes en skriftlig tilbakemelding på rapporten og initiativet om et samarbeid.

DSB mener rapporten "Brannsamarbeid i bergensregionen – en tryggere hverdag" er et godt og oversiktlig dokument med en meget god oppbygning. Rapporten tar utgangspunkt i krav og føringer knyttet til den kommunale grunnberedskapen, tar inn over seg utviklingstrekk på brannområdet, læring fra store evalueringsrapporter og knytter dette til et regionalt perspektiv – først overordnet og deretter på ulike områder innenfor brann- og redningstjenesten.

Bergensalliansens ønsker er i tråd med DSBs ønsker på regionnivå der det står beskrevet at dere vil ha "en brann- og redningstjeneste som settes i stand til å håndtere regionens risikobilde, utfordringene vi står overfor i fremtiden, og en organisering som gir innbyggerne best mulig tjenester, uavhengig av kommunegrenser". Hensikten med brannsamarbeidet fremkommer klart og tydelig, og hver enkelt kommune trenger ikke å ruste opp for å møte fremtidens utfordringer, men dette kan best gjøres i fellesskap på regionnivå.

Arbeidsgruppens delrapporter har gitt styringsgruppen et godt grunnlag for å trekke konklusjoner og anbefaler syv konkrete tiltak. DSBs oppfatning er at anbefalingene er gode. Hver anbefaling har videre mange meget gode tiltak som er nærmere beskrevet i rapportens del 3.

Alle kommunenes brann- og redningsvesen vil etter DSBs mening bli styrket gjennom et samarbeid som er beskrevet i rapporten. Brann- og redningsvesenet har svært stor tillit i befolkningen, og er en bærende ressurs i det lokale rednings- og beredskapsarbeidet. En Vest brann- og redningsregion i tråd med rapporten er absolutt store skritt i riktig retning. DSB anerkjenner viktigheten av arbeidet som kommunene gjør for å heve kvaliteten på brann- og redningstjenesten i regionen. Regjeringen ønsker færre og større brann- og redningsvesen. Oppdragsbrevet til DSB fra Justis- og beredskapsdepartementet om revisjon av dimensjoneringsforskriften omfatter blant annet ledelse på heltid for brannsjef og lederfunksjoner innen forebygging og beredskap, slagkraftige brann- og redningsvesen, fag- og kompetansemiljøer som gir bred erfaring og god kunnskapsutvikling innen forebygging, håndtering av hendelser og samvirke med andre beredskapsaktører.

DSB har påbegynt oppdraget fra Justis- og beredskapsdepartementet om revisjon av forskrift om organisering og dimensjonering av brannvesen. Det følger av oppdragsbrevet at forslag til ny forskrift skal være tilpasset større brannsamarbeid, bedre samvirke og ny utdanningsmodell for brann- og redningspersonell. Brannsamarbeid i bergensregionen er således på vei i samme retning som fremtidig forskrift.

Evalueringsrapporten fra NTNU om pilotprosjektet Brannsamarbeid i bergensregionen har oppsummert at alle ønsker et bedre brannvesen, og de NTNU har snakket med er også entydig positive til å samarbeide med andre kommuner om brann- og redningstjenesten. Det vil alltid være uenigheter i et så stort prosjekt som dette har vært, men det overordnede inntrykket var at prosjektdeltakerne i stor grad var fornøyde med prosjektprosessen, jf. s. 19 i evalueringsrapporten.

DSB håper kommunestyrene viderefører det gode arbeidet som er utført så langt, og etablerer en brann- og redningstjeneste som settes i stand til å håndtere regionens risikobilde, fremtidens utfordringer og en organisering som gir innbyggerne best mulig tjenester, uavhengig av kommunegrenser.

Med hilsen
for Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap

Cecilie Daae
direktør

Hans Kristian Madsen
fung. avdelingsdirektør

Dokumentet er godkjent elektronisk.

- e) Administrativ støtte til leder Vest brann- og redningsregion og fagutvalgene
- f) Koordinere faglige nettverk og arenaer for kunnskapsdeling

§ 13 Fagutvalg

Fagutvalgene nedsettes av styret, og har følgende oppgaver:

- a) Faglige kontaktorgan for leder Vest brann- og redningsregion
- b) Bidra i koordineringen av det faglige arbeidet i regionen
- c) Bidra med utredning og forberedelse av saker som skal behandles av styret
- d) Andre oppgaver etter vedtak i styret

Fagutvalgenes medlemmer skal velges blant brannsjefer og avdelingsledere fra brann- og redningstjenestene i deltakerkommunene.

§ 14 Planverk

Det skal til enhver tid foreligge et felles overordnet plandokument som skal bygge bro mellom brannordningene i den enkelte kommune. I tillegg skal det til enhver tid foreligge en oppdatert interkommunal beredskapsplan mot akutt forurensning.

§ 15 Økonomi

a) Tilskudd fra deltakerkommunene

Samarbeidet finansieres av deltakerkommunene etter følgende fordelingsnøkkel:

1. Deltakerkommunene betaler et grunntilskudd som skal være 20 % av det samlede budsjett for kommende driftsår.
2. I tillegg til grunntilskuddet skal deltakerkommunene betale et tilskudd per innbygger som samlet skal utgjøre 80 % av det samlede budsjett for kommende driftsår.
3. Budsjett for kommende driftsår fastsettes av årsmøtet under hensyn til den aktivitet som blir vedtatt for driftsåret.

b) Fond

Det opprettes et bundet driftsfond. Dersom årsregnskapet viser et overskudd/underskudd, skal dette avsettes til/trekkes fra det bundne driftsfond. Fondet skal tillegges renter årlig. Rentesatsen som benyttes skal være gjennomsnittlig innskuddsrente i Bergen kommune sitt konsernkontosystem for det aktuelle året. Den enkelte deltakerkommunes andel av det bundne driftsfondet beregnes etter samme fordelingsnøkkel som siste innbetaling fra deltakerkommunene ble beregnet etter. Årsmøtet vedtar hvilke formål fondet kan brukes til. Dersom fondet har økt fem år på rad, skal fondet bygges ned til et forsvarlig nivå i løpet av de neste fem årene. Årsmøtet kan vedta å avvike fra dette.

c) Låneopptak

Vest brann- og redningsregion kan ikke ta opp lån eller på annen måte pådra deltakerkommunene forpliktelser utover det som følger av vedtatte budsjетtrammer.

d) Anvisningsmyndighet

Leder Vest brann- og redningsregion har anvisningsmyndighet innenfor vedtatte budsjетtrammer.

e) Regnskapsføring

Regnskapet skal føres av Bergen brannvesen, inngå som en del av Bergen kommune sine regnskaper, følge de regnskapsregler som gjelder i Bergen kommune til enhver tid og føres slik at det er mulig å skille ut hvilken del av Bergen kommune sine regnskaper som gjelder Vest brann- og redningsregion.